

РЕШЕНИЕ

№ 6272

гр. София, 02.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 08.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов

Димитрина Петрова

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **4127** по описа за **2021** година докладвано от съдия Димитрина Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – 228 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба подадена от М. Г. М.-Главен изпълнителен директор и Д. А. Г.-Изпълнителен директор на Пенсионноосигурителна компания [фирма] срещу Решение от 11.01.2021г . по НАХД № 18285/2019 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 21 състав, с което е потвърдено наказателно постановление № Р-10-919 от 30.10.2019 година на Заместник Председателя на Комисия за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Осигурителен надзор“, с което на Пенсионноосигурителна компания [фирма] е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 40 000,00 лева за нарушение на член 126 от КСО. На първо място касаторът, излага съображения, че са налице основанията по чл.34 ЗАНН за недопустимост, тъй като е изтекъл 3 месечния срок за съставяне на АУАН. На следващо място счита, че при издаването на НП са допуснати нарушения на чл.57 , ал.1, т.5 и т.6 ЗАНН. Сочи, че цитираната правна уредба е тълкувана превратно. Претендира отмяна на постановения съдебен акт. В съдебно заседание се представлява от юрисконсулт В. и адвокат Й., които поддържат жалбата на изложените в нея основания, като се позовават на изложена по делото съдебна практика. Претендират присъждане на разноски е за двете инстанции.

Ответникът- Комисията за финансов надзор (КФН), редовно призован, чрез

юрисконсулт Л. оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Представителят на Софийска градска прокуратура, счита жалбата за неоснователна. Административен съд София – град, V – ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Според установената от СРС фактическа обстановка по делото, Пенсионноосигурителна компания „Съгласие“ управлява Професионален пенсионен фонд „Съгласие“ и в това качество е взело решение по протокол № 1703 от 27.12.2018 година за конвертиране на корпоративни облигации. Същите били собственост на фонда, издадени от [фирма] с ISIN код BG2100019137 в акции на емитента след превалутиране на номиналната стойност на конвертираните облигации от евро в лева при конверсионна стойност 3,22 лева, видно от Проспекта за допускане до търговия на конвертираните облигации. На 27.12.2018 година е подадено уведомление за конвертиране на 2 750 облигации на обща стойност 2 750 000 евро като срещу отписаните облигации вземане на стойност 5 378 530,22 лева. При осъществяване на дистанционен надзор от управление „Осигурителен надзор“ в КФН с писмо от 22.02.2019 година са изискани от П. „Съгласие“ всички документи относно извършеното конвертиране. На 27.02.2019 година на банката-попечител [фирма] е изпратена справка, че ППФ „Съгласие“ е придобило 1 670 351 броя акции на Ц. АД с ISIN код BG1100014973 вследствие на конвертирането на облигациите. От приложена справка се установява, че за периода 27.02.2018 година до 27.02.2019 година акциите на Ц. АД се търгуват на регулирания пазар Б. при средна цена 1, 661 лева и максимална такава от 1,955 лева за акция. Видно от представена справка за доходност за първо тримесечие на 2019 година на ППФ „Съгласие“ тя е -0,44 % като доходността на годишна база на ППФ „Съгласие“ за период 24 месеца преди датата 29.03.2019 година е 2,07 %. За така установеното нарушение бил съставен е АУАН № Р-06-393 от 08.05.2019 година от В. М. – финансов анализатор в дирекция „Осигурителен надзор“ на КФН за нарушение на член 126 от КСО, а въз основа на него е издадено обжалваното пред СРС НП № Р-10-919 от 30.10.2019 година на Заместник Председателя на Комисия за финансов надзор, ръководещ управление „Осигурителен надзор“, с което на Пенсионноосигурителна компания „Съгласие“ е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 40 000,00 лева за нарушение на член 126 от КСО. При така описаната фактическа обстановка, районният съд е приел, че Пенсионноосигурителна компания „Съгласие“ не е управлявало средствата на осигурените лица с грижата на добрия търговец и не е действало в интерес на осигурените в пенсионния фонд лица; и за безспорно установено извършването на административно нарушение по чл. 126, поради което е потвърдил НП.

Направените изводи от страна на първоинстанционния съд, както по отношение на фактите, така и по отношение на приложимите правни норми се споделят напълно от касационната инстанция.

Съгласно разпоредбата на чл. 126 КСО, средствата на пенсионния фонд се управляват от пенсионно - осигурителното дружество с грижата на добър търговец при спазване принципите на надеждност, ликвидност, доходност и диверсификация в интерес на осигурените лица. Тези принципи законодателят е предвидил с оглед защита интересите на осигурените лица във фондовете за допълнително социално

осигуряване. Основната цел на пенсионноосигурителното дружество, управляващо фонд за допълнително пенсионно осигуряване е постигането на доходност, а този принцип, съгласно разпоредбата на чл. 126 КСО означава собствените активи да бъдат управлявани така, че да бъдат защитени максимално интересите на лицата, подлежащи на допълнително задължително пенсионно осигуряване. Действително, нарушената правна съдържа основни принципи на пенсионното осигуряване, но именно поради обстоятелството, че това са основни принципи, същите подлежат на спазване и при нарушаването им, лицата, които са ги нарушили следва да бъдат санкционирани. Средствата в тези фондове се формират от осигурителни вноски, които се правят от съответните осигурени лица, като от своя страна пенсионно осигурителното дружество, каквото е касаторът в производството пред настоящата инстанция следва да инвестира тези средства във финансови инструменти или недвижими имоти с цел да увеличи тяхната стойност и да реализира полза за лицата, които са избрали да се осигуряват в съответния пенсионен фонд. Средствата от осигурителните вноски на тези лица трябва да бъдат инвестирани по начин, който да дава максимално висока възвръщаемост в съответствие с принципа за доходност, принципът за ликвидност, от своя страна изисква наличието на възможност финансовият инструмент или пък другата ценност, в която са инвестирани средствата да може лесно да бъде превърната в пари. Принципът за диверсификация предвижда средствата да се инвестират в различни по вид финансови инструменти с оглед минимизиране на риска от евентуални загуби, а принципът за надеждност изисква преди да бъде направена инвестицията да бъдат изследвани всички обстоятелства, които биха оказали влияние върху нейното извършване като състояние на пазара, оценка на риска и други. Не може да се приеме оплакването на касатора, че неспазването на тези принципи не представлява конкретно посочване на нарушение и за това не следва да бъде ангажирана административно наказателната му отговорност. Правилно районния съд е възприел, предвид събраните доказателства, приетото от административния орган, че в случая с ППФ „Съгласие“ с конвертирането на собствени облигации, издадени от [фирма], в акции на цена от 3,22лв. (надвишаваща дори максималната за периода такава в размер на 1,955лв.) е довело до отрицателен резултат за фонда размер на 2 513 878, 26лв., което попада като резултат в съставомерността на недобросъвестно управление-чл.126 от КСО.

Въз основа на изложеното, тази инстанция приема касационната жалба за неоснователна. Оспорваното първоинстанционно решение следва да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е неоснователна, с оглед на което и предвид разпоредбата на чл. 63д, ал. 5, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, на процесуалния представител на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение, в размер на 80 лева.

Като съобрази направените фактически и правни изводи и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВНИЯТ СЪД С. – град, V-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ в сила Решение от 11.01.2021 . по НАХД № 18285/2019 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 21 състав.

ОСЪЖДА Пенсионноосигурителна компания [фирма] да заплати на Комисия за финансов надзор, [населено място] сумата от 80.00 /осемдесет/ лева.
РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ